

ירחון חיילי קמפ אורז של משיח
מערכת ממשיכים להלחם תשע"ח
גיליון 4 (108)

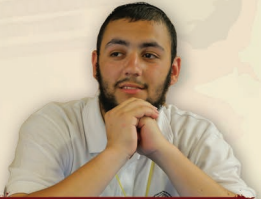
מחייבים להלחם

ה'תשע"ח

חודש סבת

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לפני שמתחילים

המג"ד שניאור אלפנבין

"איי! איי!!" אוזני כמעט התחרשו למשמע הקולות. היה זה ביום מן הימים, או יותר נכון בלילה מן הלילות, חלמתי לתומי, על הסערה שהתחוללה ב'מלחמת המפרץ', והתעוררתי מרעש יללת 'צופר - האזעקות'.

הכרזתי 'יחי' ו'מודה אני', מתוך כוונה להתעוררות 'עצם הנשמה', רגל ב'נעגעל וואסער' (אוף... כל פעם זה קורה לי), מקווה, ולימוד 'דבר מלכות' בחיות, כהכנה לתפילה.

כשלפתע, נזכרתי בחלומי המבעית, אמש. והתחלתי לחשוב: "הרי באותו זמן הרבי שליט"א דיבר, שכל המאורעות הללו של 'מלחמת המפרץ' אינם אלא חלק מסימני 'שנה שמלך המשיח נגלה בה', ומיד נזכרתי בהמנון של שבת "מידע כזה לשמור לא ייתכן, מוכרחים העם לעדכן..." כיצד? מתי? והאם באמת הופצה כראוי בשורתו זו של הרבי מלך המשיח?".

נגשתי לעבר משרדי 'ממשיכים להלחם' - שם בוודאי אמצא תשובה לשאלותיי. מיד כשהתקרבותי לאזור שמעתי שירת "היום יום הולדת..." חזקה (במנגינת 'והוא גאלנו', כמובן..).

"על מה החגיגה? למי יש יום הולדת?" שאלתי מופתע. המ.פ. חיים תפס אותי בשני ידיו, ואמר: "שניאור, מה קורה איתך? ל'דבר מלכות'! היום מלאו עשרים ושבע שנה ליציאתו לאור של ה'דבר מלכות' הראשון!" חיים שראה את בלבולי הגובר מרגע לרגע, אמר ברחמים האופייניים רק לו "פרטים בעלון..." חיכיתי וחיכיתי, והנה זה הגיע...

דבר הרמטב"ר

"..ולכל לראש המחשבה וההתבוננות לידע ולהכיר שעומדים כבר בהכניסה לימות המשיח, "הנה זה בא", כיון שכבר כלו כל הקיצין, וכבר עשו תשובה, וסיימו כל עניני העבודה בשלימות..."
(דבר מלכות 'בלק')

להלחם נניס

עריכה: דגלון בן ישי, מ. צמח.

עיצוב: א. דיגיטל.

כתבים: ח. צור. הירש בן תורה. מ.

גביר. מ. דגן. ס. פריז. י. קרייזי.

ניהול: חיים אברהמסון, ש. דורש.

החוברות שהסעירו את הארץ

החזיק את עצמו, התמונות של השואה עברו אל מול עיניו, והוא התעלף.

-לא יכול להיות, ישנם יהודים שלא שמעו את הבשורה, את הביטחון שהפגין נביא הדור - אוהב ישראל..."

* * *

-חייבים לעשות מעשה-

הדיון הסוער, התקיים בכפר חב"ד לאחר שבעשרה בטבת, נשא הרבי שליט"א מלך המשיח שיחה אודות המתרחש בארץ הקודש, והדגיש כי יהיו ניסים גדולים לעם ישראל, וח"ו לומר שהקב"ה רוצה להעניש את עם ישראל על חטאם מפני שהם בניו יחידיו. החסידים החליטו. חייבים לחזק את העם המיואש!

אומר ועושה, החסיד ר' טוביה פלס הדפיס בעשרות אלפים וחילק בכל רחבי הארץ חוברות הנקראות בשם "דבר-מלכות", לפרסם את דבריו של המלך ולחזק את עם ישראל.

"מה?" זעק רפי, תוך כדי שהוא קורא את חוברת ה"דבר-מלכות", "אני לא מאמין! לא יהיה כלום, רק ניסים! ה' אוהב אותנו!"

"קול ישראל מירושלים, השעה אחת עשרה בלילה. הלם כבד אופף את ארצנו הקדושה. לפני רגעים מספר, הודיע הרודן סאדאם חוסיין לכל העולם: "ברגע בו תחל המלחמה, אחזיק את 'ישראל' כבת - ערובה. טילים ביולוגים ישלחו, ובתי הקברות יתמלאו". העם שבארץ חושש מן הבאות, אלפים ממהרים לברוח מהארץ..."

"די..." רפי עצר את הרדיו באחת, פרצופו היה אדום, והיה נראה שהוא הולך לשבור את מכשיר הרדיו. "זה לא יכול להיות, מלחמה שוב פעם, זה מפחיד..."

ימים אלו, ימי טרום 'מלחמת המפרץ' ארץ הקודש, התמלאה בפחד, מסכות גז חלקו לכל אחד, מקלטים הוכנו לשהייה מרובה, נראה שהסיפור הולך להסתיים - - -

"קול ישראל מירושלים, כתבנו מבני - ברק בהודעה דרמטית: המלחמה הבאה אינה סתם מלחמה, עם ישראל עשו בדור האחרון הרבה עבירות. לדבריו, עם ישראל הגדיש את סאת העבירות, וכעת הקב"ה נוקם, המונים יהרגו על חטאותיהם הרבים, הוא אף הוסיף, ממש כ'שואה' שניה..."

"בווום" הרדיו נשבר סופית. כאן רפי כבר לא

מאחורי החולצה

מלחמה אחת שלא נגמרה, קצין ועוד קצין שווה גאולה.
כעת הכל נחשף, הסיפור האמיתי איך הכל התחיל,
ולמה זה לא נגמר...

השמאלית עצומה והימנית ממוקדת ב'כוונת' נשקו הדרך שוכב בחורשת היער בינות לעצים. באותה תנוחה, שכב על ידו מענדי סילברמן, בעיניים עצומות למחצה עקב עייפותו שרק החמירה תוך פיהוק רחב.

הגנרל האהוב נתי אדרעי, שפיקד על הגדוד בו שירת שולם במהלך מלחמת העולם השלישית, שאגב, היא בעיצומה ותנוצח - בדיוק כמו מלחמת ופרצת - אך ורק כשהרבי יגאל אותנו גאולת עולמים. הפחד, שכה התבקש שיאפוף את שולם, לא חלחל בלבו ואף לא העז להתקרב לעברו. לו היה מנסה הפחד לגשת אליו, היה שולם מסלקו בבושת פנים. הרי הוא לוחם כאן בתור חייל בית דוד בשליחות הרבי מלך המשיח שליט"א!

חלפו ימים, עברו שבועות ולאחר תקופה

חדש אייר ה'תשע"ז, יער בן - שמן.

"בום!" שרקו הכדורים באזנו של שולם, וחלפו על פניו בחסדי שמים. מחנה האויב, הידוע לשמצה בשם אחע"ם (ר"ת "אשר חרפו עקבות משיחך". תתקשרו למפקד, הוא כבר יסביר לכם מה הפירוש...), לרגע לא פסק להרעים בהפצצות, כרעמים ביום לא בהיר.

שולם ניצב שם, בשטח אש, ברגע האמת, לבוש במדי חייל, נעליו הגבוהות מצוחצחות, ע י נ ו

ארוכה ומייגעת בה לחמו שולם והגדוד ביער בן שמן הפראי ורווי הדם של אחע"ם באומץ בל יתואר, החריבו בונקרים וביצורים תת - קרקעיים בחירוף נפש, בלילות נטולי ירח הפגזו מפקדות ובסיסים, תחת סכנת נפשות, העלו באש ותימרות עשן עשרות רכבות משא עמוסות אספקת נשק וציוד לוחמה עבור חיילי אחע"ם, הגיע הגדוד ליעד הזמני, עד להתגלות המלאה של הרבי מלך המשיח שליט"א בגאולה האמתית והשלימה, ובאישון ליל הניפו מחנה אחע"ם דגל לבן המסמל כניעה ונסיגה, נוכח הדגל הצהוב שהונף תמיד מנגד על ידי חיילי בית דוד ואחע"ם פינו את מה שנראה כמקומם, לטובת פרסום בשורת הגאולה וזהות הגואל לכל אנשי הדור.

הגאולה האמתית והשלימה" אמר הגנרל נתי, ומיד המשיך שולם את המשפט שהיה מוכר לו היטב להפתעת כולם "והחלטתי להעלות את שניכם לדרגת..." "קצינים" צעק הגנרל נתי בטרם יחטוף לו שולם גם את המילה הבאה והעיקרית. "רגע, מאיפה אתה יודע?" שאל הגנרל נתי בתדהמה. "אתה לא זוכר? אמרת לי את זה לפני שתי דקות..."

את תשובתם למשאלת הגנרל נתי, אין צורך לכתוב. מיותר אפילו לתאר בפניכם, כיצד הם שאלו על כך את הרבי מלך המשיח שליט"א באמצעות האגרות-קודש! וכך, מצאו שולם ומענדי את עצמם לאחר חודשים ארוכים של הכנה מפרכת נכנסים למעמד הפתיחה של מלחמת ופרצת, מי בגי'פ ומי על הכתפיים, מי בלפידים ואורות, ומי במגאפון וקריאות, והשאר היסטוריה...

קריין הצבא! קרא הגנרל נתי מתוך אוהל הפיקוד בגרון נחר. "כן הגנרל" ענה ישראליק ריבק בהכנעה ובביטול. "זמן הנה את שולם ליפש ומענדי סילברמן". וכך, בצהריי יום המחרת, נקראו שניהם באימה וביראה אל הגנרל הדגול. "ראיתי את ההתמסרות בה נלחמתם למען המטרה האחת והיחידה, הגאולה האמתית והשלימה. והחלטתי להעלות את שניכם לדרגת..."

יד סמכותית שהונחה על כתפו של שולם עזרה לו להתעורר מחלום הניצחון המשכר. "הגנרל נתי קורא לנו" אמר מענדי סילברמן בעל היד הסמכותית. מי יודע מה הוא רוצה לעשות לנו? חלפה במוחות שניהם המחשבה המבהילה, בעודם מטפסים בגרם המדרגות המוביל למשרדי הקעמפ הגדול בעולם, קעמפ אורו של משיח.

בהתרגשות מצד אחד, ומאידך, בלב מלא חששות, נכנסו שניהם אל הקודש פנימה. סביב שולחן ישיבות הסבו הצוות הבכיר של הקעמפ. "ראיתי את ההתמסרות בה נלחמתם למען המטרה האחת והיחידה,

כך זה הספר שלי!

★ פרויקט ה' 6בת ★

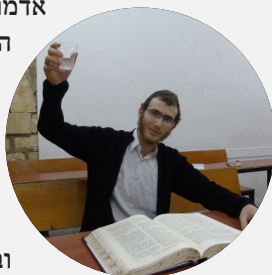
רוצה להתייעץ עם הרבי הריי"צ...
(היה זה טרם קבלת נשיאותו בגלוי
של הרבי מלך המשיח).

הרבי שליט"א השיב לו במכתב,
בו כתב, שבשיחות האחרונות הרבי
הריי"צ הבהיר את הכול, ומכיוון
שכך, יעיין בשיחות אלו, ומשם ישאב
חיות ותשובות לשאלותיו.

בסיום המכתב, כתב לו הרבי,
שעל החסידים לדקדק בדבריו
של האדמו"ר הריי"צ, ובפרט אלו
מהשנה האחרונה. גם אנו נלמד מכך
לגבי שיחות ה'דבר מלכות' משיחות
אלו יכולים אנו לשאוב חיות לזמננו
זה, בו אנו לא רואים ושומעים את
הרבי שליט"א כאן נמצאים התשובות
וההוראות לזמן הזה ובשיחות

לחיים לחיים חיילים יקרים! כולנו וודאי
שמענו על ה'דבר מלכות' - השיחות האחרונות
שזכינו לשמוע מהרבי שליט"א, בוודאי שכל
אחד משתדל ללמוד את השיחות האלו לעשות
שיעורים בהם בכיתה בתלמוד תורה, לחזור
עליהם בסעודת שבת, ב'מבצעים' ובעצם
איפה לא?..! אז מה בעצם הסיפור שלהם?
למה דווקא השיחות הללו כל כך חשובות?

היה זה תקופה קצרה לאחר הסתלקותו של
אדמו"ר הריי"צ, אחד
החסידים כתב לרבי
שליט"א, שהוא
ממש מיואש
וחסר חיות, ומה
יעשה? יש לו כל
כך הרבה שאלות
ובעיות שבהם היה

ה' טבת, 36 שנה עיר הקודש

פסעתי לי לתומי במסדרונות הישיבה בצפת. וזמזמתי את המנון הפלוגה המנצחת ב'מלחמת ופרצת', ולפתע פתאום נשמעה הצעקה: **"לאאא!!!...". קפאתי על מקומי באימה והצעקות המשיכו להדהד "ברור שזה הכי חשוב!!!" "מה פתאום? זה הכי חשוב!".** הבטתי סביבי בחשש "מה קורה כאן?" **"הרהרתי בפחד.** הצעקות בקעו מעבר לדלת שעמדה בסמיכות אליי. קרבתי אליה באומץ, ולחצתי על הידית ביד ורעדתי. **הדלת נפתחה לרווחה ונשימתי נעצרה במתח...**

"פוורףףף... איזו הקלה..." נרגעתי. היו אלו בסך הכל שלושה 'תמימים' שישבו להתוועד לרגל ה' טבת- חג הספרים. **המפקד לוי אלורו** (מגדוד דק"ל), **המפקד אברהם חיים סינגאווי** (מגדוד שמ"ש), **והמפקד יהודה ברעם** (מגדוד מת"ן). הם ישבו סביב שולחן עמוס בספרים, ופולים ובקבוקי לחיים, ודנו בלהט סביב עניין חשוב ומרתק הקשור כמובן לספרים.. **"היי לוי, שמוליק ואברהם חיים, מה דעתכם לשתף את החיילים בנושא ההתוועדות?!" "ב-ש-מ-ח-!!!" השיבו שלושתם ביחד.**

"יופי!" אמר יהודה והמשיך לשלב הבא. "אתם זוכרים את ההמנון 'חולות מדבר הרי מבצר...?'" שתקנו לרגע והוא המשיך, "בפרשת שבוע שעבר מסופר שיוסף שולח ליעקב אביו את עגלות. מכיוון, שכאשר נפרדו בפעם האחרונה, עסקו בהלכות 'עגלה ערופה', בכך מודיע הוא לאביו: **"נשאתי נאמן, ואני מוכן לפגישה איתך."**

ממש אותו דבר עם שיחות ה'דבר מלכות', השיחות האחרונות אותם שמענו מהרבי, אנו לומדים אותם ועוסקים בהם שוב ושוב להודיע לאבינו - הרבי שליט"א מלך המשיח: **"נשארנו נאמנים! אנו מחכים בכל רגע להתגלותך השלימה ועושים הכל בכדי לפעול אותה!"** יהודה חתם את הסברו הארוך, ופרץ בסדרת קולע'ס חסידיים.

האחרונות האלו צריך לעיין ולדקדק. זה הסיבה הראשונה.

לפתע, נעמד המפקד יהודה על ארבע, והחל לצעוק: **"מווו..."**

מווו.. " נדהמתי עד

עמקי נשמת. "מה גורם למפקד יהודה להיעמד על ארבע ולגנוח בצורה כה משונה?" שאלתי את עצמי.

"לאא! זה חלק מההסבר!" קרא יהודה באנחת ייאוש תוך כדי קימה - **"מי עושה מווו...?"** "פרה!" ענו כולם במקלה, ויהודה המשיך לשאול **"איך קוראים לילדי הפרות? עגלים! נכון..?"** "כן" ענינו כלא מבינים.

המפרק אבי סנאאוי

שניגשתי אליו, ושאלתי אותו "מה קרה!?! למה אתה בוכה?" והוא הסביר לי, שכאשר מנהל הפעילות הסביר את מהלך הפעילות, לא היה לו כוח להקשיב, הוא לא הבין 'למה זה חשוב', והעדיף לספור ציפורים בשמיים בזמן ההסבר.

ולכן, כאשר החלה הפעילות גילה לצערו, שהוא לא יודע מה צריך לעשות ואיך מנצחים בה... ממש אותו דבר עם הספר 'בשורת הגאולה', כאן מלוקטים ההוראות המיוחדות השייכות במיוחד לזמן שלנו. באם לא נלמד אותם שוב ושוב ונקיים אותם בפועל ממש, לא נוכל לנצח את הגלות חס ושלום..

בקיצור, ברור שכל חייל שקורא את הדברים, ומבין שזה הספר הכי חשוב,

רץ עכשיו לחנות

הקרובה, על מנת לקנות את הספר ופשוט לא מפסיק ללמוד ממנו עד להתגלות הקרובה. (אם עוד לא קנה אותו השנה בה' טבת במבצע המיוחד של מערכת ממשיכים להילחם - 'חייל מה הוא קונה!..')

לחיים לחיים! חיילים יקרים, מתוקים, חסידיים, שלוחים! דבר ראשון, ברור שכל מה שהמפקד יהודה אמר, הוא אמת ויציב ונכון וקיים ו.. בקיצער הכל

נכון! אבל, לדעתי הספר 'בשורת הגאולה' הוא הספר הכי חשוב. זה הספר בו כל חייל מוכרח להיות בקיא, וללומדו שוב ושוב ללא הפוגה עד לגאולה האמיתית והשלימה.

ספר 'בשורת הגאולה', כשמו כן הוא, זהו הספר בו מובאת בשורת הגאולה של הגואל - הרבי שליט"א. כאן מלוקטים קטעי הגאולה ומשיח' שבשיחות ה'דבר מלכות' - הדברים איתם צריכים אנו לחיות ובהם ללמוד בעיקר.

כמו שהרבי שליט"א עצמו אומר, שלימוד גאולה ומשיח צריך להיות קודם כל ובעיקר, אודות התקופה המיוחדת שלנו.

האמת, שזה מזכיר לי סיפור מהקעמפ: ביום אחד, באמצע אחת הפעילויות המיוחדות של צוות 'שפיצקייט', ראיתי חייל חמוד יושב לו בצד ובוכה. כמוכן,

כן, זה הספר שלי! - פרויקט ה' טבת -

המפרז אוי אאורו

להכין את העולם
לגאולה
השלימה.
שבזמן שלנו
העולם
כבר מוכן,
ועל נבואתו
המיוחדת של

הרבי, שאותה צריך
לפרסם לכל העולם: שהמשיח מגיע
בקרוב. והכל בצורה כל כך מעניינת,
ומרתקת שממש 'ללקק את האצבעות'...

חיילים, אתם חייבים לקרוא שוב ושוב
את החוברת, ולהיזכר ברגעים המיוחדים
מהקעמפ בו הבטחתם למשלח שתעשו
הכל כדי לפעול את התגלותו, ולפעול
במלוא המרץ בשליחות היחידה שהטיל
עלינו. להכין את עצמנו, ואת העולם כולו
לקבלת פניו - פני משיח צדקנו.

לחיים, חיילי הקעמפ, לחיים! נאמרו
פה הרבה דברים חשובים ונפלאים, על
כל מיני ספרים. אבל תכל'ס, את זה כל
החיילים יודעים: אין על החוברת המרתקת
של הקעמפ 'כובשים עולם'!

ת'אמת מהרגע הראשון בו ראיתי את
החוברת בקעמפ, היא פשוט לא יצאה
לי מהידיים. אפילו ניסיתי כמה פעמים
לבקש אישור מהמשיגח בשיבה, ללמוד
אותה ב'סיידר' רק שזה לא כל כך הלך.

החוברת הזאת פשוט פקחה לי את
העיניים, סוף סוף הבנתי: מה זה שליח,
מהי שליחות, כמה אנו השלוחים חשובים
למשלח - הרבי שליט"א מלך המשיח.
והכי חשוב: מהי השליחות היחידה
שנדרשת מאתנו כעת.

אני בטוח, שגם אתם החיילים, התרגשתם
לגלות שכולנו שלוחים, כולנו מגויסים

חטל התחזוד

אאוּלָה

"איי... ממקל זה, גבי הקטון, כאוב ומיסור. כאשר מי מאתנו עוצר מעבודת הפרך, ולו לדקות אחדות, מצליף בנו הנוגש הארור 'פוליפוסון' אין קץ" הסביר יוסף.

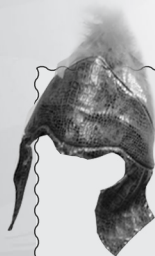
"היי יוסף!" אמר יוסי, "נפל לך איזה שהוא דף פה". "אה" אמר יוסף "זה הפפירוס".

"פה מהה????!" שאל יוסי. "פ-פ-י-ר-ו-ו-ו!" ענה יוסף בעצבים, "זה ארוך נדבר על זה אחר כך..."

"בזה אנו עסוקים כל היום, בבניית פתום ורעמסט, תחת עולם של הנוגשים. וגם כאן, גם לכאן קשורה מגילת הפפירוס – פפירוס הגאולה!" אמר יוסף.

"שוב הפפפ... שלך? אולי תואיל בטובך לעשות עמי חסד של אמת ('איזה מילים חשובות, אני מרגיש שאני מדבר עם מישהו מהתנ"ך... חשב יוסי לעצמו...), 'לפינו עוד כברת דרך...' אמר יוסף. "ומה זה?" שאל יוסי, והצביע על הכובע המזר, ששכן בפירת הערימה.

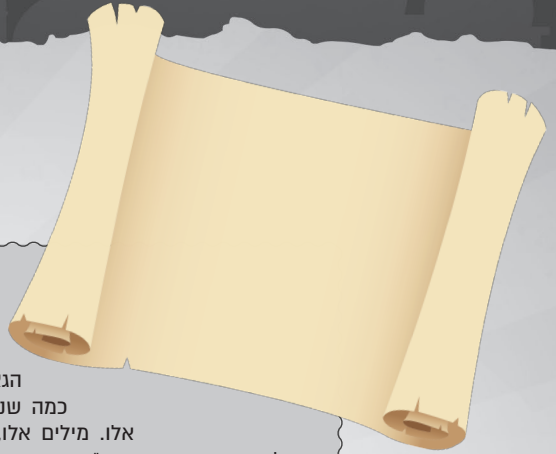
"זה הכובע של 'פוליפוסון', נוגשנו הארור. הצלחתי לגנוב לו זאת בשעת אחר הצהריים, כאשר הלך לו לשכשך רגליו ב'אור' להנאתו. כשיצא מהיאור, וגילה אשר כובעו האהוב, המשרה לו אירה של תרנגול מקרקר, היה לאבדון, נשבר ליבו בקרבו ויצעק זעקה גדולה ומרה". סיים יוסף והתלגלל מצחוק.

"מה זה האבן המוזרה הזו בפניה?" שאל יוסי. "אהה... זהו כלי מיוחד להפצת בשורתו של משה רבינו בפפירוס, היהודים הקנאים לבשורתו של משה בפפירוס, נוהגים לענווד אבן זו על מצנפתם. וכך, בשורתו הקדושה של רבינו מגיעה לכלל אחינו הנתונים בצרה. ובכדי לעלות כובעו של מרושע זה לקדושה, נעצתי אף בו אבן זו".

"טוב!" אמר יוסי בפסקנות. "עכשיו אתה חייב לגלות לי כבר מה זה ה'פ-פ-י-ר-ו-ו-ו" (וואו! הצלחתי לומר את כל המילה הזו) ה'זה?"

(נ.ב. כמובן שאין לתיאר מקור במדרש, אלא הינו פרי דמיון הכותב בלבד.)

"הבט נא" אמר יוסף, ופתח בעדינות את הקלף שהיה לו ביד. "פקוד פקדתי אתכם" זעקו המילים מתוך הקלף. "זהו 'פכירוס הגאולה'..." אמר יוסף בהתרגשות, והמשיך "לפני כמה שנים הגיע אלינו משה בן עמרם, כשבפיו מילים אלו. מילים אלו, מסרם לנו מיעקב אבינו ע"ה, המבשרות על גאולתנו הקרובה ממצרים".

"הבלברים ששמעו הכרזה מרגשת זו, אצו רצו לכתבה בעשרות עותקים, ולהפיצה בקרב אחינו בני ישראל. ומאז, בכל עת, אף ברגעים הקשים ביותר, הנני הוגה ושואב כוחות מקלפים אלו, המבשרים לנו על פעמיו של הגואל המתקרבים".

"חדשים לבקרים, יוצאים מבית המדרש של שבט לוי, קלפים אלו, הנוסכים בנו וכול יום תמיד, את אור פדות נפשנו הקרובה".

"אהה... זה בעצם הנבואה של משה רבינו על הגאולה הראשונה ממצרים"
סיכם יוסי. "הראשונה!?" תמה יוסף. "רק רגע...". התעשת יוסף. "מהיכן באת...? מהם המלבושים הללו...? וכן, מהם החפצים המוזרים אותם אתה נושא איתך...?"

אני גם יוסף כמו שאמרתי לך מקודם, או יותר נכון יוסף יצחק. בתלמוד תורה מכנים אותי 'יוסי'. הייתי חייל בקעמפ 'אורו של משיח', ואני חי בדור השביעי, בו הודיע לנו הרבי שליט"א מלך המשיח שהגאולה מאוד קרובה.

"וזו, התמונה של הרבי מלך המשיח שליט"א, עמה אני הולך כל היום עלי" אמר יוסי".

"אהה.. עכשיו הבנתי", אמר יוסף. "אתה בעצם מגיע הרבה אחרי שאנחנו יצאנו ממצרים, ועם ישראל כבר יצאו לגלות נוספת, ועכשיו, הודיע 'משה רבינו' שלכם, ש'פקד פקדתי' אתכם". סיכם יוסף את מסקנותיו החדשות בהתרגשות. "רק רגע..". התנער יוסף מהתרגשותו, ושאל "מה זה בידך..?"

"זה ה'דבר מלכות'. אמר יוסי בפסקנות. "דבר מלכות?!
 הזדעק יוסף, ושאל "האלו מגילות גזירות המלך בגלותכם
 האחרונה?" "חס ושלום!" התפרץ יוסי, והסביר "בדורנו 'המלך'
 זהו מלך המשיח - הרבי שליט"א. ואלו הן שיחותיו הקדושות,
 המבשרות לנו על ביאת הגאולה הקרובה."

"זהו ה-פ-פ-י-ר-ו-ס של הגאולה האחרונה!" זעקו השניים
 במקלה. ופרצו בלימוד 'דבר מלכות' מעמיק.

"וואו!" סיכם יוסי את הלימוד, "כשם שבגאולת מצרים עם
 ישראל כולו, קיבל כוחות ללא הרף מהפפירוס, כך גם אנחנו
 ברגעים האחרונים של הגלות נשאב כוחות ואמונה, מלימוד
 ה'דבר מלכות' ללא הרף."

"אההה..." הרהר לרגע יוסי, ואמר בעצב: "אני לא
 יודע באם אתה מודע לכך, אך, בזמן יציאת מצרים,
 היו הרבה מהיהודים, שלא זכו להיגאל. מכיוון
 שהיה להם קשה להאמין בדבריו של משה רבינו,
 אודות הגאולה."

לכן, אנחנו משתדלים להפיץ את 'בשורת
 הגאולה' של הרבי שליט"א מלך המשיח, בכל דרך
 אפשרית. וזהו גם הדגלון, אותו אני עונד על דש
 חולצתי תדיר.

פפירוס הגאולה

מגפון מתגלגל מיד ליד,
ופעיל 24 שעות ביממה:
סיסמא, צעקה מגנרל,
פסוק, הכרזת יחי ועוד.
המגפון זה הקעמפ!

בלון הפרס אליו
השתוקקו החיילים בכל
מאודם, כל פרט ממשרד
'שפיצקייט' שווה
אלפים, כמובן אלפי
שפיצגעלטים.

טל טע חפצי

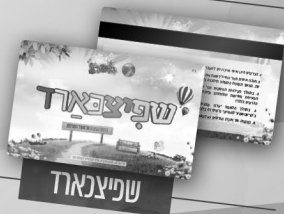
אלו העשרה בזכותם הקעמפ עמד, זז וקפיץ
לא היה כלום. רקע: עשרה פריטים (כל כ...
תמונות יצורפו בקרב...) ולידם משפט בן ע

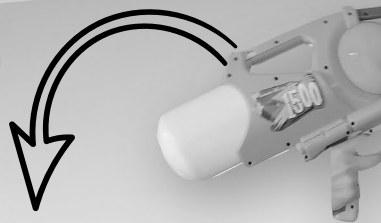

הכתר של יהודה בשעות
המאוחרות של הלילה
כשכל החיילים כבר נמו
את שנתם, היה מוציא
הגנרל יהודה את הכתר,
מרגיש מלך לכמה דקות
וכך שואב כוח ליום הבא.

'שפיצאוד' כל דקה, כל
רגע, ממש ללא הפסקה.
במשך שבועיים שלימים
(לפחות, יש כאלה שאפילו
יותר...) ענדו חיילי הקעמפ
כרטיס זה על צווארם, לאות
ולזיכרון הקעמפ.

רובה מים כלי שימושי ומזומן, על מנת להקפיץ חיילים עייפים. ב'מפקדה' שוהים כמה רובים לשימוש מפקדים מסורים.

דף ממשרד הלימודים
3,674,914,204 דפים יצאו
ביום אחד, ממכונת
הדפוס שפעלה ללא
הפסקה במשרדי
הלימודים, לא סתם
הוא מכונה בשם 'משרד
הגניזה'.

קלטר פחד וחלחלה. אין חייל בקעמפ שרואה את עט המג"ד נשלף ולא נרעד בליבו. מה הוא כותב שם?! זאת אף אחד לא ידע...

משרוקית בניגוד לחיילים, לצוות המשמעת ישנם זמנים רבים שנותרים פנויים בחוסר מעש. פה נכנסת לתמונה ה'משרוקית'. כלי זמין לשעות הפנאי.

א. כן, אם הם לא היו - פריט גזור בפני עצמו, שרים מילים.

דגל משיח מתנופק ללא הפסקה. תזכורת לכל חייל שעלינו לחיות משיח, בצורה הכי חזקה וברורה שיכולה להיות.

יול' ע"ס
אורו של משיח
 אגף המצאה לאור

עלו מח 358

יריעות, מדשאות, ערבוניים, מבקרים. הרבנות

(והרבי) שייכים לחסידים.

אלפי חסידים יצאו לחגוג בסעודה את נתיחתונה המוחזק של החסידות ונתיחתונו של הרבי.

מיד לאחר הניצחון הורדיע הרבי שכעת מגיע המשבר לשלב הבא, בו לא נשאר אלא דבר אחד: לעמוד מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו!

חיי טבת 5744

- מאת: ע. המכשר -

כתבנו מבית משיח – 770, מדרות לאלפי הקוראים המתחמים, כי הסאגה המשפטית הארוכה והממושכת אחריה עקבנו בשנה וחצי האחרונות - משפט הספרים בחצר לירובאוויטש - באה אל סיומה הטוב, בפסיקתו של השופט סיפטון כי הספרים

ההכחזה האורלית:
**לא נשאר
 אלא ענין
 אחד'**

התמונה: א. גולדברג

חסידים וקוראים בשמות המאזנה

סעודת 'קבלת פנים' היסטורית: הרני מאיזן ממזרח

- מאת נ. א. משיח -

אי ש לא ציפה ליחס כה תהת הוכחת 'סעודת מצודד מזרחי, אבל מתברר קבלת פנים למשיח צדקוני'. שהרבי מייחס חשיבות בשוואה של החגיגה, מיוחדת לערב שאיראנו נשי ששודרה לעור עשרות חב"ד בקראון הייטס. כמוצא שבת קודש, כ"ח של הרבי בהכרת 'יהי טבת, התכנסו אלפי נשים אדונתו מורנו ורבינו מלך ובנות לסעודת מלוח מלכה המשיח לעולם ועד'.

זהות המשיח נחשפת לאלפים. הרני מאיזן.

הושב בציון, כי המשיח בדרך אלינו, והוא הרבי מלובביץ'. עידן חדש הפציע: דמותו של המשיח נחשפת. מזכירו האישי של הרבי הודיע: המשיח יצא באישורו וברכתו של הרבי.

מה שלב הבא?
שהרבי - המשיח יכוא כעת!
יכוא את העם

ביתו בו דור / ב' ענת 5753 /

במשך ימי 'זג תנוכה' האחרון, כבשה את ארצנו הקדושה 'שיירת נידות חב"ד', מרן ועד אילת. השיירה עברה תחת חסימא 'ברוך הבא מלך המשיח', כשתמונתו של הרבי מלובביץ' מתוססת בגאון.

בכל מקום בו עברו ה'טנקים', חלקו הפעילים עלונים ומדבקות, המסבירים את מטרת השיירה: לעדכן את העם

שירת הגאולה המת'דית מתקדמת בצעד נוסף...

מאת: מ. י.
עזרימון

ק ר א ר נ
היקרים נאמני בית חיינו, ה ע ר כ י ם אחר הנעשה בחצר הרבי מליובאוויטש בברוקלין, ודאי זוכרים את הניגון שאותו מנגנים בהקלפה האחרונה (מאז כ"ח ניסן תנש"א), ככל שבת בשעה 1:30 בהחילת ההתעודות עם הרבי: "זאל שוין זיין די גאולה, משיח זאל שוין קומען" [= שתבוא כבר הגאולה, שמשיח כבר יבוא].

החדוש המרענן עליו מדווח כתבנו מבית משיח, החל בשבת האחרונה - שבת פרשת ויחי - כאשר החלו החסידים לשיר את אותו ניגון בשינוי קל: "עס קומט שוין די גאולה, משיח קומט שוין" [= הגאולה כבר מגיעה, משיח כבר מגיע].... והרבי עורד את השיירה בעור.

י"ד ענת 5752

"שפאאאם!" נשמע קול רעש אדיר!

'אני חייב לקפוץ לסיבוב בשטח' חשבתי לעצמי. אך, לא שיערתי לעצמי את גודל הסכנה. "שפאאאם!" נשמע קול רעש אדיר, "צפלללאם" נחת עלי עוד אחד, ובן רגע התמלאתי כולי במים צוננים. בקיצור, שמח. "הכול בגללך!" בכיתי למ"פ פיצ'ע דקות לאחר מכן, "ממתי עושים משימה של בלוני מים ביום ספורט?!" והם, עמדו מאחורי עם עוד משהו ביד...

טודות מהקלטר של חיים

"לא מוכן להמשיך!" יום ספורט

"אופס!" חייכו יחד כל העומדים סביב, ומיד שלחו לקרוא לי.. בעודי עומד בחפ"ק הפעילות, הגיעה בבחילות קריאה דחופה לעזרה. "החייל שלי פתח בתחרות הזחילה תחת החוטים ו...!" סיפר לי המפקד בלחץ, "ומה?! מה קרה?" שאלתי בבהלה, "הוא פשוט לא מוכן להמשיך! נוח לו לשכב שם על הדשא!" אמר. שטר של שלושים 'שפיצגעלט' שהושטתי הוציאה אותו במהרה. אחרי הכול, את מי זה לא מושך...

יום ספורט

טוב, זה לא סוד. אחד מהימים האהובים ביותר בקעמפ הינו ה'יום ספורט'. לא בכל יום נראים מאות חיילים קופצים בריקוד אחרי כמה דפים או מנסים את מזלם בזריקת בלוני מים על המ"פ (ללא הצלחה כמובן. בעצם, לצערי, הם הצליחו...). ברגע של בוקר, אמצע מסדר של גדוד שמ"ש, אני נזכר שבכלל שכחתי לסכם עם המפקדים שצריך - קצינים לעתיד. החיילים מתאספים, השמש יוקדת, ואני רץ לכיוונו של המפקד שניאור רמות לעדכן אותו.. "מהר! אתה של הכחולים!"

שנה, שנתיים ו.. שלוש?

יומני היקר, בקטע הזה, בחרתי לכתוב לך משהו קצת שונה. כמה רגשות שעליהם חשבתי. טוב נו, בטח אתה כבר יודע, אין דבר יותר כייף וחסידי מאשר להיות מנהל פעילות בקעמפ אורו של משיח. שנה, שנתיים ו.. שלוש? אז כן. זכה הקעמפ בשנותיו האחרונות למ"פ שלא ישכח. מסור ואכפתי, חי את ה'נקודה' כל הזמן. רגע, חשבתם שנגמר?! זהו שלא. חכו לשנים הבאות... הוא עוד יפתיע.

770 הנרצות 'יחי' בורץ

טוב, זה לא סוד. אחד מהימים האהובים ביותר בקעמפ הינו ה'יום ספורט'. לא בכל יום נראים מאות חיילים קופצים בריקוד אחרי כמה דפים או מנסים את מזלם בזריקת בלוני מים על המ"פ (ללא הצלחה כמובן. בעצם, לצערי, הם הצליחו...). ברגע של בוקר, אמצע מסדר של גדוד שמ"ש, אני נזכר שבכלל שכחתי לסכם עם המפקדים שצריך - קצינים לעתיד. החיילים מתאספים, השמש יוקדת, ואני רץ לכיוונו של המפקד שניאור רמות לעדכן אותו.. "מהר! אתה של הכחולים!"

זאת חנוכה תש"ח

"הרבי שליט"א עושה כעת ב-770 'סעודת הודיה' זה התוועדות פתאומית... היה זה ב'זאת חנוכה' תשל"ח, קצת יותר מחודש אחרי ראש חודש כסלו - בו יצא הרבי מלך המשיח שליט"א מחדרו, לאחר העלם ארוך מאז שמיני-עצרת. השמועה עברה במהירות בין כולם, ו-770 התמלא בתוך דקות ספורות. לשמחת בחסידים לא היה גבול "הרבי חוגג איתנו!", כולם הבינו שזה כהשלמה לשמחה שחסרה ב'שמחת תורה'.

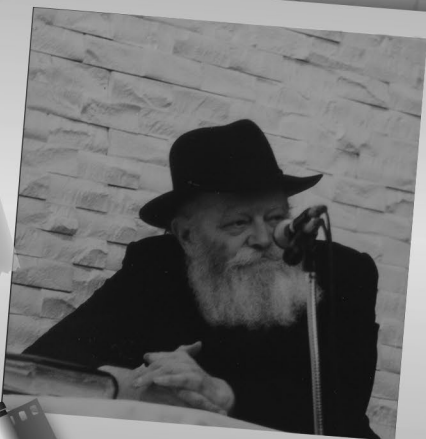
ובאמת בסוף ההתוועדות חילק הרבי שליט"א 'כוס של ברכה', לקהל החסידים. כן, ממש כמו בשמחת-תורה.

הגנים תמונות מספרות

י"ב טבת תשמ"ז

לאחר הנצחון בה' טבת, המשיכה השמחה ב-770 במשך שבעה ימים, "שבעת ימי המשתה". בימים אלו אמר הרבי שליט"א שיחה כמעט בכל יום, ובמשך היום כולו, נערכו ריקודים והתוועדויות ללא הפסקה.

בסיומם של שבעת הימים, ביום י"ב טבת, נשא הרבי מלך המשיח שיחה, בה הודיע כי ניצחון הספרים חייב להתבטא בלימוד התורה. במשך שלושים הימים הבאים, ימי ההכנה ליו"ד שבט, קבע הרבי שלושה מועדים לבחינות על הלימוד. 770, שהיה 'הפוך' מהחגיגות, התמלא מיד בתמימים הלומדים בהתמדה. כלילה שלפני הבחינה, ישבו התמימים ולמדו כל הלילה!

טבת

מזל טוב

שמח מנחם מענדל י"ז טבת
קלי מנחם מענדל י"ט טבת
שלג מנחם מענדל י"ט טבת
שאוול ישראל שמעון כ' טבת
פאליי יצחק כ' טבת
אבוקסיס לוי שניאור זלמן כ' טבת
אביעד שניאור זלמן כ"א טבת
אברהמי שמואל כ"א טבת
שמלי יעקב כ"א טבת
הרטמן יחיאל מאיר כ"ב טבת
שובלי אלנתן כ"ב טבת
שובלי אליסף כ"ב טבת
בנין אהרון יעקב כ"ב טבת
אברהם מנחם מענדל כ"ג טבת
אהרונוב משה כ"ג טבת
נינזבורג שמואל כ"ג טבת
נרבונה דוד חיים כ"ד טבת
אקוקה שניאור זלמן כ"ה טבת
קרומבי אריה לייב כ"ז טבת
מזרחי לוי יצחק כ"ח טבת
גורדון יוסף יצחק כ"ח טבת
כץ שניאור זלמן כ"ח טבת
פרץ טל ישראל כ"ח טבת
הוד שניאור זלמן כ"ט טבת
ברוצקי שלמה שמחה כ"ט טבת
כהן חננאל טבת

זיבי נועם א' טבת
איתן יוסף יצחק א' טבת
לוי אלעזר בן ציון ב' טבת
ווינשטיין יחיאל אהרן ב' טבת
לוי שניאור זלמן ב' טבת
גולדברג שניאור ישראל ד' טבת
נווה מנחם מענדל ד' טבת
שחר יחזקאל ד' טבת
סמוכר דוד מאיר ה' טבת
הלפרן אלתר יחיאל ה' טבת
שפינדלר יוסף יצחק ו' טבת
תמסית יוסף ז' טבת
פריימן מנחם מענדל ח' טבת
סיימן יהודה אריה לייב ט' טבת
פנונו מנחם מענדל ט' טבת
אקבום דוד מנחם ט"ו טבת
בליניצקי שלמה ט"ז טבת
אטדגי מנחם מענדל י' טבת
אדר שניאור זלמן י' טבת
קופציק מנחם מענדל י' טבת
וירט שמואל י"א טבת
הנדל מנחם מענדל י"א טבת
בראון נחום יעקב י"ב טבת
קגנר יוסף יצחק י"ג טבת
ליפשיץ אריה יהודה י"ג טבת
סעדה דן צדק דוד י"ג טבת

צוות

לוי חיים
לנדאו אבישי
מזרחי מנחם מענדל
מרקוביץ אברהם
ניסילעוויטש שני"ז

אלורו ישראל
הינדי דוידי
וויספיש שניאור
וינטראוב שמואל
חלילי חיים
כהן יהודה לייב

"ביום ההולדת על האדם להתבודד ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם" (היום יום י"א ניסן)

בחינות ה'יחידה

הפעם: המגיד מענדי גרליק

"סססליחה... לא הבנתי על מה הבהלה הגדולה..."
 "כמעט הורדת לי את כל הצבע מהזקן!"
 "-וואי! שכחתי מהכול, אתה שחקן כל כך טוב, עד ש..."

* * *

2:09 לפנות בוקר. הוא חבש את כובעו היטב, סידר את צעיפו סביב זקנו העבות ויצא לדרך, לרוסיה האיזומה. השלג ניתח ארצה בחזקה, וכיסה אותו בשכבה לבנה, מרחק פסיעות עמד בינו, ובין הבית בו נערכה האסיפה. ה'משקה' היה מוסתר במעילו, והוא היה בטוח שאת האסיפה הזו, אודות קעמפ 'אורו של משיח' תש"א - הוא לא יפספס. לפתע, נשמעה הקריאה "סמארניעט" במבטא רוסי כבד, וצחוק מתגלגל לאחריה, ר' מענדל גרליק הבין שנקלע לסכנה. החייל הרוסי שעמד מאחוריו, תפס בזקנו העבות, ושאלו: מהו הבקבוקון המסתתר תחת מעילך? וודקה! אאהה? אתה יודע שזה אסור על פי החוק (וגם אני מאוד צמא לטיפת וודקה...)?

ר' מענדל שנבהל מכך שיאלץ לבלות את שארית ימיו בכלא הרוסי, נשא תפילה חרישית לאלוקיו, בזה הלשון: "מי שאמר ל'משקה' ויהיה בבקבוק,

"שפאףף..." זרנוק המים השפריץ בעוז, לעבר 'המגיד הנמלט', בגדיו היו סחוטים והוא ברח כל עוד נפשו בו אל תוך המגיד'יה. המ.פ. אברהם שאחז בזרנוק (המחובר ל'שטח צבאי - הכניסה אסורה! זוכרים?) השפריץ עוד מעט מים על החיילים הצוהלים, ונכנס אף הוא ל'שטח - צבאי' לברר על מה נבהל כל כך המגיד - חסר הפחד. והצעקות בקעו עד לב השמים...

"זאג מיר אהה... סליחה, תגיד, אתה 'משיגענער'?"
 כ מ ע ט
 ה ר ס ת
 א ת
 הכול!"

יאמר ל'סעלצער' (-סודה) ויהיה בבקבוק, ורווח והצלה יעמוד ליהודים מבקבוק תוסס זה, ונאמר אמן".

זיכרונות
הימים
ההם עלו
למוחו.
תוך דקה
התעשת
ר' מענדל

החייל הרשע לא חיכה לסיום מלמוליו, של הז'יד העומד לפניו. נטל את בקבוק הוודקה ממעילו, ויהי לפלא. הבקבוק היה מלא בסודה קרה. בעוד ר' מענדל מודה על הנס, החייל שהיה בטוח שוודקה לפניו, ניער את הבקבוק היטב, פתח ו... "שפיייייף..." הגזים התפרצו לכיוונו בעוז. ר' מענדל ניצל את ההזדמנות חטף את הבקבוק מידי (סוף כל סוף, זה סודה...) ורץ לעבר האסיפה המדוברת.

ופנה לטלפון: "כן, ברצוני להירשם להיות פעילות בקעמפ...". אמר בקולו הצרוד. "אממ... האמת, שאין לנו צורך במ.פ. (זקן כמותך...) ענה לו בחיוך. "בבקשה,

"אתה תהיה ה'בעל-מנגן' (ה-זמר) של הקעמפ" פנה אליו הגנרל ר' איצ'ה, בזמן שהיה עסוק בלשתות את המשקה היקר - הנקרא סודה. "וזאת כיוון שזכית ואתה יכול להפיק מגרונוך מספר קולות רב. כך שתהיה גם הסולן, גם המקהלה, ואפילו גם הזיפן". "מה? אני? כמו פיצ'קע רחמים 'זמר הקעמפים'?" התלהב ר' מענדל מתפקידו הנכבד.

בבקשה... "התחנן ר' מענדל יש בי כישרונות לרוב, ואם תרצה, אני אפילו מוכן לצבוע את הזקן בחום, העיקר לעסוק בחינוך התמימים בקעמפ ה'יחידה'!" "מההה???" שאל ישראל, "בי'חידה? האמת שאנו זקוקים ל'בעל מסירות נפש' כמוך בי'חידה'. וגם, חסר מג"ד לגדוד קב"ע, שיחנך אותם כיאה לתמימים. אז ככה הקעמפ יתחיל ב...". וכך תיאר בפניו הגנרל את הקעמפ ומקומו.

השנים חלפו מאז, מסך הברזל נפתח ומנהל הפעילות ר' מענדל גרליק (בסוף הוא החליט, שאם הוא יודע לשיר, כנראה שהוא גם יודע להיות 'מנהל פעילות'...) עלה לארצנו הקדושה, ופעל בה במרץ להפצת בשורת הגאולה והגואל.

"אורו של משיח' תשע"ז. נפתחה ההרשמה. זעקו המודעות מכל כיוון. ר' מענדל הוריד משקפיו, וקרא את המודעה בעיון. "אולי הם צריכים מ.פ.". חשב לעצמו, והתקשר למספר המופיע במודעה.

"יחי המלך המשיח'!" נשמע קולו של הגנרל ישראל מבעד לטלפון "חייל יקר, בטח הנך רוצה להירשם...".

"חייל... הצילו!" זעק ר' מענדל ברגע בו שמע את

כן, זהו הסיפור המסתתר מאחורי המשפיע החסידי המג"ד גרליק, בעל הקול הצרוד (ככה זה בגיל 86), הזקן העבות, וכמובן: המג"ד שהסודה לא זזה משולחנו אפילו שעה אחת.

"חיות" מה הוא קונה קני?

התחונות בידינו

"יש לך אולי ספר בענייני גאולה ומשיח?"
בשאלה זו פנו מאות מחיילי קעמפ 'אורו של משיח', בכניסתם לחנות הספרים, בחג הספרים ה' טבת. בסוף שבוע שעבר הוכרז על 'מחסור בספרי גאולה ומשיח' בעקבות החיילים שקנו כל ספר גאולתי, שהיה על מדף החנות, ספרים וסטים נרכשו והמדפים התרוקנו. תתפלאו לשמוע, אך רבים קנו ללא שום התלבטות ספרי 'דבר מלכות' לרוב. כמובן שהחיילים שלחו תמונות למשרד. אך מחוסר מקום בעלון, רק תמונות אלו נכנסו...

שבבוא העת יעשו ממנה 'משקה' ראוי לשמו, את ה'משקה' ייקנה יהודי, יאמר 'לחיים' בברך ככוונה ויבררה לקדושה".

"למרבח הצער, קנה גוי את ה'משקה', התעצבה הנשמה עד מאוד. והנה, ביום מן הימים, נכנס לביתו של הגוי - יהודי, חותם על עסקה, והנה זה קורה - 'אומרים לחיים!' התחננה הנשמה שתמזג לתוך כוסו של היהודי, והנה, אכן, נענו תחנוניה, היא בכוסו של היהודי, מה גדלה שמחתה של הנשמה".

"אך, לפתע, נוטל היהודי את הכוס אומר 'לחיים' בחופזה ואינו מברך... אין לשער את גודל אכזבתה של הנשמה..."

חיילים! 'אלפיים' שנות גלות כבר מאחורינו! לאחר התלאות שעבר עם ישראל במשך אלפי שנים, הגענו ל'תחנה האחרונה' הרבי של יט"א מלך המשיח מבשר לנו בשיחות ה'דבר מלכות' ש'הגיע זמן הגאולה'. אל נא ננהג כאותו טיפוש, המאבד ברגע האחרון, את הזדמנות שלו. גם אנו לא נפספס שום הזדמנות - לא ננוח ולא נשקוט עדי התגלותו המיידית של הרמטכ"ל הגדול מכולם - הרבי מלך המשיח!

לחיים לחיים!

החפז? חפזי נאור.

"לחיים לחיים, חיילי הגדוד המאוחד והלווחם ללא הרף להבאת התגלותו של הרמטכ"ל הגדול מכולם!"

רציתי לשתף אתכם, בסיפור מיוחד מאוד ששמעתי לאחרונה.

היה זה בעיירה נידחת, יעקב - גביר העיירה, יצא לדרכו לעיר הגדולה לסגור עסקה עם אלכס - סוחר הבדים הרוסי. לאחר כמה ימים של נסיעה מפרכת, הגיע יעקב אל העיר והתקבל בברכה בביתו של אלכס.

לאחר כמה מילות פתיחה ידידותיות, חתמו השניים על העסקה בהתרגשות. לפתע, שם לב יעקב למחוגי השעון שהראו על כך שזמן 'תפילת מנחה' - במניין רבו מתקרב, חתם במילת סיום חפוזה, ויצא במהירות לעבר בית המדרש. "היי, יענקלה" קרא לפתע אלכס. "לא אמרנו לחיים, כמנהגנו מזה שנים, כאשר אנו סוגרים עסקה" אמר, והציע מיד כוס משקה איכותי. "אכן", אמר יעקב בחיוך מאולץ, לקח כוס 'משקה', איחל 'לחיים', לגם מהכוס ומיהר אל 'בית המדרש' בחזרה.

לאחר מנחה, ניגש השמש אל יעקב, ואמר לו "ר' יעקב, הרבי קורא לך..." יעקב התרגש, והחל מתכונן לקראת כניסתו ליחידות. לאחר ההכנה הראויה, נכנס יעקב אל הקודש. עוד בטרם החל ר' יעקב מספר את הקורות אותו בתקופה האחרונה, פתח הרבי ואמר: "ישנה נשמה שבאה בגלגול, אל גרגר חיטה. כל חפצה ותשוקתה היה,

אלבום תמונות

יום ספורט ביחידה

תמונות
ורגעים

יום ספורט

